

▶ PRAKTIČEN PRIKAZ MED PREDMETNEGA POVEZOVANJA

/ Simona Podobnik / OŠ Škofja Loka – Mesto

- ▶ Povprečen učitelj govori ... dober učitelj razlaga ... izvrsten učitelj pojasnjuje ... velik učitelj navdihuje. Veliko učiteljev si želi, da bi učenci radi hodili v šolo. V šolo pa bodo radi hodili le, če bo v šoli več učenja kot poučevanja. Trudim se, da učencem pouk organiziram tako, da so pri delu samostojni in aktivni. Spodbujam jih, da razmišljajo s svojo glavo, hkrati jih navajam na sodelovanje v skupini. Spodbujam jih, da si pomagajo med seboj, kajti le tako so lahko močnejši. Zavedam se, da mora biti učenec navdušen nad šolo in pripravljen, da gre domov in reče: »Danes sem se v šoli naučil nekaj pomembnega.«

Uvod

V začetku šolskega leta sem zasledila zgornji verz, ki mi je bil vodilo za delo v tem šolskem letu. Trudila sem se, da smo vse, kar smo delali z učenci, delali zato, da bi izpolnili ali zadovoljili željo, da bi se naučili kar največ uporabnih stvari, da bi uspešno uporabljali koristne spretnosti ali da bi sodelovali v ustvarjalnih in zanimivih dejavnostih. Po besedah Dr. Glasserja so učitelji tisti, ki v dobri šoli ustvarjajo toplo in spodbudno delovno okolje. Potruditi se moramo, da bo delo kakovostno in uporabno, da bo temeljilo na spretnostih in ne na podatkih. Učitelj ima nalogo, da učenca uči spretnosti. Spretnosti, kot so branje, pisanje, uporabna matematika, reševanje problemov in komuniciranje vedno izboljšajo kakovost našega življenja. V današnji družbi je branje pomembno. Edini način, da učenec branje res vzljubi, je ta, da bere privlačne in uporabne stvari. Tudi pisanje je pomembno in vpliva na učenčeve bralne sposobnosti. Pri svojem delu sem se trudila, da sem učence spodbujala, naj veliko pišejo. Ena od spretnosti je tudi reševanje problemov. Učenci morajo vedeti, kako naj postopke in podatke uporabijo kot orodja. Komuniciranje je tudi ena od zelo pomembnih spretnosti, ki jo sestavljata govorjenje in poslušanje. Ves čas se uporablja pri reševanju problemov, sodelovanju, postavljanju ciljev in na drugih področjih. Uporabno učenje motivira že samo po sebi. Velik del napredka je odvisen od učiteljeve pripravljenosti slediti takemu načinu dela.

Praktično delo

V letošnjem šolskem letu sem pouk pogosto načrtovala tako, da so bile ure med predmetno povezane med seboj celo dopoldne. Učenci so bili razdeljeni v skupine, ki so čez celo dopoldne ostale enake, vendar so vsako uro opravljali drugo nalogo. V samo delo sem vnašala tudi sodelovalno učenje. Rada bi vam predstavila praktično delo enega takega dopoldneva z učenci 2. razreda.

Tematski sklop: Pomlad**Tema: Zgodba Mesto cvetja - utrjevanje z medpredmetnim povezovanjem**

- ▶ Učenci razvijajo socialne stike,
- ▶ urijo se v branju in pisanju,
- ▶ samostojno nadaljujejo zgodbo,
- ▶ seštevajo in odštevajo v množici naravnih števil do 20,
- ▶ doživeto, igrivo in izvirno narišejo svojo predstavo mesta cvetja,
- ▶ po predstavljenih postopkih posejejo semena,
- ▶ na preprost način ustvarijo dnevnik opazovanja.

Učne oblike

- ▶ frontalna
- ▶ individualna
- ▶ skupinska
- ▶ tandem

Učne metode

- ▶ razlaga, metoda pisnih izdelkov
- ▶ razgovor, demonstracija
- ▶ delo z besedilom, metoda urejanja gradiv
- ▶ metoda branja, eksperimentiranja
- ▶ metoda izkušnjskega učenja

Učni pripomočki

Didaktične igre za delo po postajah, učni list za nadaljevanje zgodbe, pripomočki za sajenje (lonček, zemlja, seme, voda) mali prenosni računalniki

Motivacija:

Učenci sedijo za mizo na stolih. Ob predvajani glasbi pričnem s pobiranjem otrok. Otroka, ki se ga dotaknem in ga pobožam,

priključim v kolono. Na tak način poberem vse otroke.

Učencem zastavim vprašanje: Kaj bi bil, če bi bil rastlina? Razmišljajo in svoje razmišljanje glasno povedo, ko v roko dobijo cvetlico. Ob mirni glasbi pripovedujem del besedila iz knjige Eveline Hasler: Mesto cvetja.

Glavni del:

Podam navodila za delo. Učenci bodo delali v skupini. Natančno poslušajo navodila za delo. Predmeti se med seboj prepletajo. Skupine se vsako uro zamenjajo, tako da na vrsto pridejo vsi učenci, da opravijo vse naloge.

Delo v skupini:

Rumena skupina: Mesto cvetja (SLJ)

Dobi učni list, na katerem je zapisan samo del zgodbe. Zgodbo še enkrat preberejo. S pomočjo sodelovalnega učenja vsak učenec na svoj list zapiše nadaljevanje zgodbe.

Rdeča skupina: Utrjevanje seštevanja in odštevanja do 20 (MAT)

Na mizi imajo pripravljene didaktične igre. Izberejo igro in pričnejo z reševanjem nalog. Samostojno ugotovijo postopek reševanja, med seboj si pomagajo. Rešitev preverijo. Spodbudim jih, da opravijo čim več različnih matematičnih nalog. (Če so hitri, pripravijo matematični zvezek, vanj prepisejo račune in jih izračunajo.)

Modra skupina: Slikanje v programu slikar (LVZ)

Pred seboj imajo male prenosne računalnike. V programu Slikar naslikajo svojo predstavo mesta, polnega cvetja in njegovih prebivalcev.

Zelena skupina: Sejemo in sadimo (SPO)

Skupina dobi učni list s pripomočki in postopki za sajenje. Preberejo navodilo, semena

posejejo po predstavljenem postopku, razmišljajo, kaj se bo zgodilo in naredijo svoj dnevnik opazovanja. V dnevnik opazovanja vpisujejo in vrisujejo spremembe v rasti semena, v daljšem časovnem presledku.

Učence spodbujam in jim po potrebi pomagam. Pomoč lahko poiščemo tudi pri sošolcu. Dodatno delo:

V primeru, da katera skupina prej konča, pospravi prostor, vzame UL Sejemo in sadimo in ga začne reševati. Med seboj si lahko pomagajo.

Ko skupina konča s svojim delom, prostor pospravi za seboj, uredi didaktične igre in na tablo pripne svoje nadaljevanje zgodbe. Sliko, narisano v programu Slikar skupaj z učenci shranimo.

Po opravljenih nalogah vseh otrok, sledi poročanje skupin. Če tega ne uspemo narediti v tem dnevu, nadaljujemo v naslednjih urah.

Zaključek

Učno dopoldne, ki sem vam ga predstavila, je bilo zanimivo in dovolj pestro, da so bili učenci ves čas izredno aktivni, so zavzeto sodelovali, si pomagali, samostojno ugotavljali in sklepali. Verjetno ni potrebno posebej poudarjati, da so učenci tak način pouka lepo sprejeli in se z veseljem lotili dela. Tak način dela namreč omogoča samokontrolo opravljenega dela in ocenjevanje svojega napredka. Vse to pa vodi k pozitivni samopodobi, kar je največja motivacija za nadaljnje delo.

Literatura

- Anderson, J. (1997), 50 korakov od teorije do prakse dobre šole: priročnik za uporabo kontrolne terapije v razredu. Radovljica: Regionalni izobraževalni center.

